

Ebirej 2009 v Králové Hradci
2. - 4. X. 2009
coby rodinný výlet jeleního stáda
Magdy, Jindřicha, Vlasty a Viktora Jelínkových

obrázek 1 Tady se letos rejilo

Úvod do Ebicyklu obecně

Pro neznalé EBICYKLU jeho cílů a aktivit, se kterými je možno se hluboce seznámit na www.ebicykl.cz, řekněmež jen v krátkosti, že:

Ebicykl je letní spanilá jízda astronomů a přátel astronomie od hvězdárny ku hvězdárně a astronomických zajímavostech na strojích poháněných se pouze lidskou silou (tedy převážně na bicyklech)

- střídavě po krajích slovenských, moravských, českých a okolních
- v době letních prázdnin v délce jednoho kalendářního týdne v období měsíčního ouplňku
- jakožto důstojná oslava 2000. výročí sestavení a publikace stěžejního astronomického díla zvané Almagest od ctihodného Klaudia Ptolemaia
- i jako nehynoucí vzpomínka, a tedy memoriál již některých zesnulých ebicyklistů (Vládi Karla, Roberta Rosy, Vaška Slavíka, Pepy Bartošky, Oldy Navrátila, Dušana Krchy)

- a to celé vše již letos 26. rokem
 - řídí se nejen platnými pravidly silničního provozu, ale i Morálním Kodexem Ebicyklisty (MOKODEB – viz blíže na www.ebicykl.cz).

A na tuto spanilou jízdu navazuje neméně podstatný podzimní Rej Ebicyklu (EBIREJ), pořádaný pravidelně od druhého ročníku Ebicyklu (1985). Ebicyklisté na Ebirejích, pořádaných střídavě na našich hvězdárnách vždy během některého podzimního víkendu, hodnotí předešlý a chystají další EBI-ročník, vyměňují si fotografie, zápisy do kroniky, rozličné suvenýry, promítají si zachycená videa, vzpomínají na staré časy a to vše zají kusem dobrého žvance a zapijí chutným mokem.

Ponechme prosím stranou otázku, co že je onen vrchol Ebicyklu, zda-li Ebicykl samotný nebo až následující a hodnotící podzimní Ebirej, neboť se dostáváme k nepříjemné scholastické rozepři o prvotnosti slepice či vejce. Vězte, že to není vůbec důležité, neb jak praví Základní Dogma Ebicyklu (Z. D. E.):

NULTÝ EBICYKL SE JEL TO LÉTO PŘED VELKÝM TŘESKEM

První dodatek: A účastnili se ho všichni Ebicyklisté.

Druhý Dodatek (2008): A přšelo!

V duchu tohoto základního ebi-axiomu je jasné, zřejmé a nezpochybnitelné, že nultý Ebirej se tedy konal přece "ten podzim po tom létě před tím velkým třeskem", ne? A ty dva dodatky platí taky! Takže všichni Ebicyklisté se sjedou, seběhnou, sbicyklují, skoloběžkují a setkají na předem zvolené hvězdárně a během Ebirejení projednají, odhlasují a schválí většinou následující body:

1. Zahájení a pokřik
2. Zpráva Polního Hejtmana S. J.
3. Zprávy vícehejtmana pre všetko a pro Slovensko
4. Zpráva Strážce Měšce (money, money, money)
5. Zpráva Melantricha (sít', pavučina, web)
6. Zpráva Pavúkmistra (statistiky přípravných km)
7. Zpráva Nebeského Hydromechanika (pohár konstruktérů - nejstarší bicykl)
8. Příprava Ski & Teleskopy
9. Příprava dalšího (n+1). Ebicyklu
10. Stanovení výše poplatku a storna v případě odřeknutí na následující ročník
11. Různé, hrůzné a děsivé
12. Hymna a pokřik

Potom se znovu rozutečou do svých domovských brlohů a zemljanek, by ve zdraví a síle přečkali zimní sezónu, aby se znovu všichni setkali na (n+1).Ebicyklu. Teda pokud se ovšem nezmraží na zimním Ski&Teleskopy, což je Ebicyklistická akce na lyžích v zimní sezóně.

Úvod do tohoto Ebireje

Letošní REJ se konal v Hradci Králové na hvězdárně, stejně tak jako v roce minulém. Když jsem se podíval do ebistatistiky na ebiwebu, tak je to již čtvrtý Ebirej konaný ZDE (1990,1994,2008,2009). Po loňském veleúspěšném reji měl Karel Bejček alias Podžito znovu soustu odvahy pustit ebicyklistické hordy na půdu své mateřské hvězdárny a nést tak riziko totálního vyplenění zmíněného zařízení.

Stejně tak, jako v minulém roce jsme se na Rej vypravili s celým rodinným zvěřincem o jeden den a půl napřed, abychom si udělali rodinný výlet a navštívili kulturní akce a pamětihodnosti kol kolem. Na rozdíl od minulého roku, kdy jsme celý ebirej byli ubytováni v hotelu u Zezuláků v Hradci, jsme se rozhodli přespat v hotelu jen jeden den (čt/pá) co nejbližší ku Dvoře Králové a zbytek přespat s ostatními ebicyklisty standardním způsobem na podlaze hvězdárny.

Čtvrtek 1.X.2009

Děti byly omluveny na pátek ze školní docházky a po naložení auta objemem zavazadel rovnajícím se objemu Cimrmanovy výpravy k severnímu pólu jsme kolem 17,5 hodiny vyrazili směrem ku Hradci Králové. Členy expedice byli Magu, Henry, Vlasta a já. Počasí nám přálo, bylo sucho, pod mrakem, pršelo (bouřilo a lilo) při průjezdu Litomyšlem. Přestávka v jízdě byla učiněna až v Hradci Králové při bloudění na průtahu městem. Cíl nebyl tentokrát již v Hradci Králové, ale Pension u Milana v Choustníkově Hradišti, což je malá dědina kousek od Dvora Králové. K pensionu jsme dorazili až za tmy kolem 19,5h. Nikdo nás tu osobně nečekal, klíče jsme měli dle propozic uschovány na tajném místě a čekal nás prázdný, útulný pension. Ubytovaní bylo apartmánového typu za rozumné peníze. Cílem bylo pouze přespat a celý páteční den strávit v ZOO ve Dvoře Králové. Původně jsem chtěl objednat hotel Safari přímo u ZOO, ale bylo obsazeno a i cena za nocleh byla enormně vyšší.

obrázek 2 V motelu u Milana

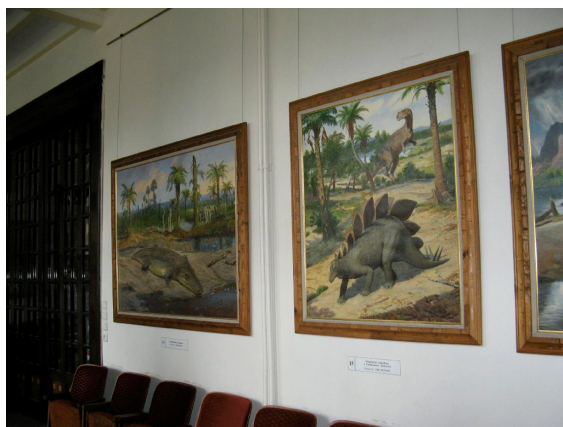
Pátek 2.X.2009

Po snídani jsme vyrazili do Dvora Králové do ZOO. Stejně jako vloni, páteční den sliboval velmi malou návštěvnost a žádné davy uvnitř. Oproti minulému roku, kdy byla příšerná zima a vítr, bylo počasí neobyčejně teplé a přívětivé. Dle ZOO-rozvrhu na webu mělo fungovat do 11.X. i SAFARI, které bylo vloni již v tomto čase již zavřeno.

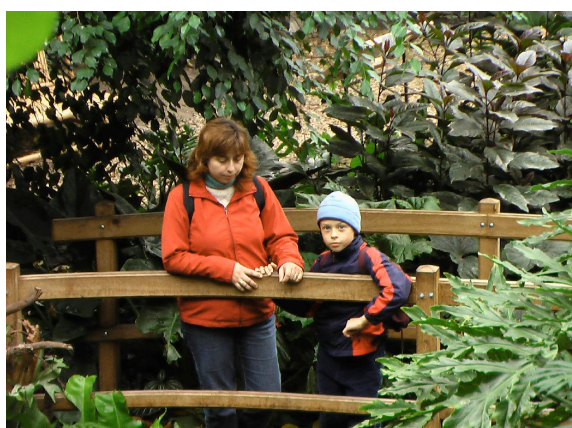
obrázek 3 ZOO ve Dvoře Králové

Postupně jsme prošli jsme celou ZOO, děti fotily, já jsem pořizoval kompletní videozáznam. Novinkou byl právě zrekonstruovaný pavilón tropického deštného lesa se spoustou ptactva. Jeho součástí bude i výběh orangutanů, ten však ještě nebyl osídlen. Chvilí jsme strávili i v zámku, kde je rozsáhlá výstava obrazů z prehistorie od Zdenka Buriana. Těsně v době předobědové jsme se konečně projeli v SAFARI, polootevřeným autobusem („safariusem“) s živým výkladem od (živého) řidiče. Od vyjíždky v cimrmanovském stylu „nalevo – kachny, napravo – kachny, před námi - kachny, ...“ jsem nic převratného neočekával. A taky že jo! Vysoká zvěř se trousila kolem autobusu a toť vše. Dětem se to naopak moc líbilo.

obrázek 4 ZOO ve Dvoře Králové

Naobědvali jsme se v ZOO restauraci U Lemura a potom si prošli ještě jednou blížký areál a znovu všechny pavilony. Ještě se musím zmínit o jednom pavilonu, do kterého se vyplatí vlézt i dvakrát – „pavilon vodní svět“. Nádherna!

obrázek 5 ZOO ve Dvoře Králové

V době kdy jsme odcházeli ze SAFARI mírně přšelo, ale jen chvíli. ZOO jsme opouštěli v 15,5 hodin s tím, že se ještě pokusíme podívat do Kuksu, který jsme loni jen minuli.

Kuks jsme si prohlédli jen zvenku, neboť od začátku října začala podzimní sezóna s návštěvami jen o víkendech, prošli jsme parkem, vyfotili Braunovy sochy lidských cností a neřestí, nakoukli do části zpřístupněného lapidária a za mírného deště se vraceli ku parkovišti.

obrázek 6 Hospital Kuks; Muzeum železnice v Jaroměři

Při přesunu ku hvězdárně v Hradci jsme stáli ještě v Jaroměři na nádraží, protože je ZDE malé železniční muzeum. To bylo již zavřené, ale místní fandové právě přijížděli s parní mašinkou zpět do depa, by ji odstavili. A tak jsem se alespoň koukali, fotili, kamerovali.

Do Hradce jsme přijeli za tmy, uvítal nás Podžito a Efendi. ZDE jsme se setkali s dalšími prvními ebicyklisty (Katkou Žilinskou, Valikou, ...). Magu, Henry a já jsme využili polo-hezkého počasí a návštěvního dne a přimísili jsme se Efendimu do hordy návštěvníků v hlavní kopuli. Na programu byl hlavně Jupiter a Měsíc. Díky blízkému úplňku bylo vidět skoro nic. Pak jsme ještě vlezli do planetária, kde Efendi pokračoval ve svém skvělém astronomickém výkladu.

obrázek 7 Stlaní jeleního brlohu

Potom jsem šli spát. Měli jsme ustláno v malém sále na koberci.

Sobota 3.X.2009

Ráno po snídani z dovlečených zásob se jelo njedříve dokoupit proviant dolů do města a hlavně navštívit největší sladkovodní akvarium v Hradci a v Česku vůbec. Vstupné bylo masné, neboť se jedná o akvarium soukromé, bez dotací. Ve vstupní hale je výstavka koster různých ryb, potom se po schodech přešlo na lávku nad akváriem. Jedná se o akvárium osazené amazonskými druhy ryb, takže kolkolem byla vysázena tropická vegetace. Potom se po schodech sešlo dolů do plexitunelu pod akváriem. Nádhera. V prvním patře nad akváriem je malý promítací sál s dalšími menšími akvárii a s videořadem o moři a životě v něm. Nahoře ve druhém patře je malá kavárnička.

obrázek 8 Obří akvárium v HK; sluneční hodiny před hvězdárnou

Po návratu z akvária jsme měli chvíli čas se projít, tak zhruba zbývajících 30 minut do odchodu na společný oběd jsme věnovali procházce po planetární stezce. Daleko jsme nedošli, skončili jsme někde u pásu planetek u kostelíka. K Jupiteru bylo již moc daleko. Před hvězdárnou bylo při odchodu uděláno společné foto všech zrovna přítomných ebicyklistů. Při cestě na společný oběd děti sledovaly galaktickou stezku.

obrázek 9 Na planetární stezce; odchod na společný oběd

Oběd byl ve stejné restauraci jako na minulém reji. Pajzl tento nebyl tentokrát moc zakouřen, neboť byl celý nám k dispozici dán. Jídlo obстойné, děti kupodivu s jídlem nedělaly moc problémy.

obrázek 10 předrejení a rejení

Po návratu z oběda začal již vlastní rej. Program probíhal dle ebirejového itineráře, zápis byl proveden „redaktorem“ Jirkou Říhou. Za zajímavost stojí usnesení se na jedné celé pěší etapě na EBI2010 v Boubínské pralese. Díky noclehu v hotelu se ale zdvojnásobují členské příspěvky na tento ročník.

Ale bude to luxus! Děti se rejní zúčastnily se části mnou. Tiše a bez problémů seděly v sále, až jsem se divil a nemohl je poznat. Potom se přesunuly do planetária, kde pro ně měli připravený dětský program. *Oficiální zápis z Reje 2009 je k dispozici na ebiwebu.*

Po reji se šlo na společnou večeři do stejné restaurace. Děti se tak nimraly v jídle, jako by je zde chtěli otrávit. Nakonec jsem z toho jejich jezení byl otrávený já, neb jsem měl chuť jim nafackovat.

Večer potom probíhal ve znamení promítání dvou video záznamů. Ten první od Matena všem vyrazil dech. Svou HD kvalitou, střihem a hudbou nasadil, tuším, dalším videozáznamům vysokou laťku. Dalším záznamem byl Ottakarův videozáznam, jeho kvalita byla pod dojmem Matenova filmu poněkud horší. Henry zhlédl oba filmy, i když se mu při tom druhém znatelně klížila očka. Vlasta s Magu již dávno spali. Po videu jsme šli spát i my dva.

Neděle 4.X.2009

Ráno raníčko jsme vstali a nakrmili se ze společných zásob, které připravil Podžito pro všechny Ebicyklisty. Snídaně probíhala metodou švédského stolu, ebicyklisty zvaného "urvi co můžeš". Nebylo třebaš však spěchat, bylo toho všeho přehřel. Za denního světla jsme ještě jednou šli navštívit kopuli a podívat se za světla na místní dalekohled.

obrázek 11 snídaně; obhlídka kopule

Po tomto následovalo pro všechny děti slíbené "zemětřesení". Jednalo se o to postavit z velkých plyšových krychlí co nejvyšší zeď, vedle které si všechny přítomné děti posedaly a tato zeď byla na ně shozena. Atrakce měla takový úspěch a tolik opakování, že děti po sobě dokonce i uklidily.

obrázek 12 před a po zemětřesení

V nedělním ránu nastalo balení, první ebicyklisté odjžděli k domovu a i my jsme se s blížícím se polednem vydali na cestu. Rozhodli jsme se podívat do blízkých Třebchovic pod Orebem, kde je známé muzeum betlémů. Po mírném bloudění jsme se do Třebchovic dostali, chvíli postáli u velkého dřevěného betlému, prohlédli si výstavku betlémů menších. Nakoukli jsme ještě do obchůdku s vyřezávanými dřevěnými hračkami tamtéž.

obrázek 13 náměstí v Třebchovicích pod Orebem

Pak už jsme jeli v jednom kuse ku Olomouci. Další přestávka byla na odpočívadle o osady Hřebeč nad silničním tunelem u Moravské Třebové. Nasvačili jsme se zde a v krásném slunečném dni se kochali krásnou vyhlídkou na moravskou kotlinu. Po sjezdu do Moravské Třebové jsme se krátce zastavili na místním zámku. Dovnitř jsme nešli, neboť byla právě polední přestávka a na další prohlídku bychom museli čekat $\frac{3}{4}$ hodiny. Tak jsme si na nádvoří alespoň prohlédli překrásné renesanční multi-sluneční hodiny s několika ciferníky (rovníkový, jižní, východní, západní a dokonce i severní). Škoda, že hodiny kdysi zrekonstruované jsou zase bez polosů, takže čas neukazují. Magu a Henry alespoň u zámku využili dětského hřiště.

obrázek 14 vyhlídka nad Moravskou Třebovou; zámecké sluneční hodiny v Moravské Třebové

Potom jsme již jeli bez přestávky do Olomouce. Při cestě přes Mohelnici jsme ještě zahlédli směrovník k muzeu úzkorozchodné železnice, ale je to cca 15km od Mohelnice na sever, a to se nám již nechtělo ztrácet čas. Zastavili jsme ještě krátce v Horce, kde jsme vyložili část bagáže.

Závěr

Stejně jako EBIREJ2008, konaný v Hradci Králové, i tento měl velký úspěch. Rej byl Podžitem, Efendim a dalšími místními velice dobře připraven. Na kole přijeli Eddy, Simulant a Bohouš, Podžito se mimo na bicyklu pohyboval i v autě při dopravě proviantu.

Rodinný výlet se zcela zdařil. Stejně jako v roce 2008 se nám osvědčilo vyjet již ve čtvrtek odpoledne, pátek věnovat zcela ZOO a Safari ve Dvoře Králové, sobotu Ebireji a neděli příležitostným návštěvám okolí Hradce a zajímavostem při cestě domů.

Tipem na příště by mohlo být pohraniční opevnění ještě kousek na sever, Ratibořické údolí. Při cestě domů muzeum úzkorozchodné dráhy na sever od Mohelnice.

obrázek 15. Společné foto od Romana Krejčího (c)

Těšíce se na EBI 2010

S koloběžkářským pozdravem
"TŘI, ČTYŘI, TRHNI SI NOHOU!!!"
A EBICYKLISTICKÝM
Z. D. E.

Viktor Jelínek alias Král Koloběžka ©,
Vlasta, Henry a Magu
22-listopadu-2009